

KPO Racing Minutes (winter edition): Bedřichov – noční závod

Jak jsme slibovali na konci minulých KPO Racing Minutes, přinášíme aktuální reportáž z nočního závodu. Závod se konal 30.12. v Bedřichově a jel se již 3. ročník. Pokud bychom se podívali zpětně na vývoj a předcházející dva ročníky, tak můžeme pozorovat, jak se z malé akcičky, pořádané původně jen pro pár nadšenců, stane poměrně velká akce. Každý rok se počet účastníků fakticky zdvojnásoboval, v roce 2008 kolem 60 závodníků a letos již přes 200.

Podmínky panující v Jizerských horách pár dní před závodem i v den samotného závodu byly poměrně tvrdé, rtuť teploměru se ve večerních hodinách pohybovala kolem -15°C a na trati navíc ležel starý sníh mnohokrát přejetý rolbou, který prostě "nejede". Na večerní závod se mi daří přesvědčit i manželku, které při středním rozjíždění vůbec nejely lyže a byla z toho trochu otrávená. Poté co jsem jí přislíbil připravit mázu jezdců světového poháru a tedy, že lyže večer zaručeně pojedou, nakonec souhlasila. Oba dva nakonec volíme lyže Madshus, na kterých máme "studenou" skluznici a které ve středním testu vyšly nelépe. Ženy jedou jeden okruh dlouhý 17km, pořadatel vyhláší nakonec stejnou distanci i pro muže, nevím jestli je to kvůli nízké teplotě, nebo kvůli tomu, aby přitáhnul ještě více startujících. Já po úvaze nakonec volím kratší variantu, přeci jen kratší tratě do 20km mi sedí o něco víc, není potřeba řešit pití a přeci jen čtvrtěčná teplota je hodně nízká.

Při rozjíždění zjišťujeme, že na sněhu to s čelovkou není zas až takový problém, protože sníh světlo hodně odráží a je tedy docela slušně vidět. Asi čtvrt hodiny před startem se již řadíme na startovní rošt, zatím moc lidí není, to ale během chvilky není pravda a startovní rošt se zaplňuje až na číslo přesahující 200 závodníků. Sylvie zaujímá místo někde spíše v zadní části startovního pole (přeci jen to byl její první závod), já se řadím dopředu vedle skupiny biatlonistek z Jablonexu.

Start se o víc než deset minut posouvá, protože přicházejí další a další zvádníci, takže pěknou chvilku mrzneme, ale konečně kolem čtvrt na osm je odstartováno. Start je jako obvykle hodně rychlý, všichni se ženou co nejvíc dopředu, Bedřichovský stadion je navíc charakteristický úzkou pasáží na výjezdu - jednoduchou logikou se 10 závodníků, kteří mohli jet na stadionu vedle sebe, do úzkého úvozu prostě nemůže vejít. Po nájezdu do úvozu se pohybují někde ve druhé části první dvacítky, pár lidí předjíždím, protože už na začátku nechávají díry. Několik lidí padá a někdo bohužel musí skončit kvůli přišlápnutému a zlomenému hůlce. První kopec se jede v pohodě, lyže jedou hodně slušně a závodit se začíná za Novou loukou ve stoupání k osadě Kristiánov, kde se pořadí hodně přesypá. Nikomu se ale nedaří odjet což je možná dáno tím že v tomto okamžiku nikdo doopravdy odjíždět nechce, protože z Kristiánova se jede do hlavního stoupání, které začíná prudkou pasáží, která má určitě kolem 15%. Ve stoupání ještě pár lidí přeskakují, na některých je vidět, že jim muselo totálně seknout, protože na lyžích defakto stojí. Moc dobře vím, jak jim v tuto chvíli je, sám jsem si podobné pocity prožíval před pár týdny v polských Jakuszycích. Na lítost ale není čas, závod je v plném proudu. Po počáteční stojce se kopec narovná a pokouším se odjet. Mírnější pasáže v kopcích mi hodně sedí a pravidelným 1-1 se vzdaluji soupeřům. Na kopec se dostávám se slušným náskokem. Následuje zvlněná pasáž ve které se pokouším trochu orazit a jedu chvílemi soupaž ve stopě. To byla možná chyba, protože mě po chvíli dojíždí asi tři závodníci. Jedeme tedy společně až ke křižovatce Bílé buky za kterou následuje sjezd ke kiosku Hřebínek. Ve sjezdu si nechávám trošku odlep, což se mi stává osudným, protože za Hřebínkem se jede z mírného kopce což naopak není úplně moje parketa a ač se snažím, tak ty před sebou nedojíždím. V tomto okamžiku mám asi i trošku krizi, ale jakmile trať začne stoupat, tak se

oklepávám a pomalu se přibližuji ke dvojici před sebou. Jede se mi celkem dobře, za sebou nikoho nevidím a pomalu čekám na první elitní závodníky, kteří pojedou do druhého okruhu (v tu chvíli si blahorečím k volbě jet "jen" krátkou). Potkávám je ale až ve sjezdu k bedřichovskému stadionu, což mi říká, že jsem nejel asi zas tak špatně. Proti sobě tedy potkávám něco kolem 15ti borců a stopky zastavuji na čase 57:39. Na stadionu se chvilku vyjíždím a čekám na manželku, v mezidobí se u pořadatele zapisujícího výsledky pokouším zjistit, kolikátý jsem na krátké dojel. Je v tom ale docela chaos a konkrétní informaci se mi získat nedaří. Po chvilce přijíždí manželka, u které se zdá že to mezi ženami také nebude mít špatné – nakonec dojíždí 16., což není vůbec špatný výsledek, na startu bylo přes 40 žen a svou roli sehrál i fakt, že to byl její první závod. Těsně před vyhlášením zjišťuji, že mezi vyhlášenými nejsem, což mě ale docela překvapuje, protože u třetího je čas přes 59. V daném okamžiku ale není u koho reklamovat výsledky, takže to balíme a trochu našťvaní odjíždíme. Po zveřejnění výsledků mám u svého jména DNF, což mi připadá nemožné, protože si dobře pamatuji, že si pořadatel zapsal číslo i čas dojezdu. Podávám tedy protest, který pořadatel uznává a zařazuje mě na 2. místo mezi muži na krátké. Přišel jsem tedy o vyhlášení, což mě docela mrzelo, protože to byla první běžkařská bedna a je otázkou, zda bude někdy nějaká další.

Flintu do žita ale neházím. Naopak, první ledňový víkend sice vynechávám Bedřichovskou 30 a ladím formu na další závod tentokrát z poháru Salomon Racing Sundays, který se jede 16. ledna v Bedřichově. Těšte se na reportáž.

Vítek, KPO

<http://www.jnlm.cz/vysledky.htm>

http://www.jnlm.cz/foto/2010/pages/Jnlm_052.htm